

In dierbare herinnering aan

TJEU GERRITS

echtgenoot van
Annelies Gerrits-Kosman

Geboren te Groesbeek op 4 januari 1949
Overleden te Nijmegen op 7 februari 2026

Tjeu was zijn leven lang thuis in Groesbeek. Geboren in een gezin van vier kinderen en jarenlang gewoond aan het Kruispad. Hij heeft altijd een fijne band gehad met zijn familie. Zijn vader Matthieu was journalist van het Groesbeeks Weekblad en zijn moeder verzorgde het gezin. Van moeders kant kreeg hij het broodbakken mee.

Van jongs af aan was muziek een belangrijk element in zijn leven, geleerd van ome Piet. Tjeu speelde trompet en later bugel. In zijn dienstjaren te Vught heeft hij met plezier bij de Geniekapel gespeeld. Meer dan 66 jaar was hij lid van fanfare Wilhelmina. Daarnaast is hij lid geweest van De Wald-echo's en van een dweilorkest en speelde hij graag marsmuziek. Hij genoot van de vele concerten en serenades. Thuis en in de auto luisterde hij graag naar Ernst Mosch, zijn hoempapamuziek.

Zijn gezondheid vroeg al lange tijd extra aandacht. Maar Tjeu was een doorzetter die nooit bij de pakken neer ging zitten. Op zijn eigen manier deed hij wat binnen zijn mogelijkheden lag, waarbij de zorg voor Annelies altijd vooropstond.

Annelies en Tjeu verloofden zich in 1971 en trouwden in 1975. Vanaf hun huwelijk woonden ze in het zelfgebouwde huis in het Binnenveld, waar hij zich altijd thuis voelde. Aan het Wald't, zoals hij zelf zei. Tjeu was ook graag bezig met zijn kippen en eenden.

Tjeu zat op de Gerardus Majellashoel en ging later naar de

lagere technische school. Tjeu was een handige man die kon terugkijken op een hardwerkend leven als timmerman vanaf zijn 14^e jaar. Zijn eerste geldzakje verloor hij van zijn fiets.

Na zijn dienstjaren heeft Tjeu op diverse plekken in Groesbeek en Duitsland gewerkt. Tjeu heeft het grootste deel van zijn werktijd met veel plezier bij De Witt gewerkt en de laatste jaren bij de Sint Maartenskliniek. Hij kon er uren over vertellen. Hij was een echte ambachtsman die voor alles een oplossing had. Het moest dan ook wel waterpas en recht zijn.

Tjeu was een zachte man die nooit de confrontatie zocht. Hij was dan ook een lieve vader voor Pelle en een heel trotse opa, die geen nee kon zeggen en de kleinkinderen graag verwendde, bijvoorbeeld met Sinterklaas: een letter met een zelfgeschreven gedicht. Was er hulp nodig in het gezin van Pelle en Katrien, dan konden ze een beroep op hem doen. Daar genoot hij van.

Tjeu heeft er altijd van gehouden om onder de mensen te zijn. Op vakanties naar Duitsland en ook een feestje zoals carnaval was aan hem altijd wel besteed. In de buurt maakte hij graag met iedereen een praatje. Tjeu ging later vele jaren naar Lourdes als vaandeldrager. Tjeu zei altijd: wie wat bewaart, die heeft wat. Tjeu bewaarde echt alles: ieder schroefje, elk belangrijk krantenknipsel en zelfgemaakte dingen. Zo bewaren wij nu de liefdevolle verhalen waarin hij voor altijd dicht bij ons blijft.

't Gèt oow goe.d.

Hartelijk dank voor uw aanwezigheid bij zijn afscheid en voor uw blikken van medeleven.

Annelies
Pelle en Katrien
Martijn en Sirta
Isabel
Julia
Familie Gerrits